

Ն Ե Ր Ի Ն Գ Ի Դ Մ Բ Մ Կ Ա Ն

«Խորհուրդ մե՞ծ եւ սփանելի»

Գիւերն խաղա՛ղ է: Ցայգանդա՛րը վրնիս:
Երկինքէն՝ աստղեր համբոյր ու ժրպիս
Կը ծորեն երկիր, կը ցողեն նոր լոյս,
Մութ հոգիներու վրայ ուղեկորոյս:

Լուսազարդ՝ պայծառ ու լուռ է գիւեր.
Լոյսի հազած շող՝ խայսան մութ դաշտեր,
Ուր պարզ հովիւներ՝ երկնի ճակ անհուն,
Կ'արածեն հօսը իրենց գառներուն:

Գիւերը խունկ է ու բոյր ռեսնային.
Պակուցեալ աչիւր՝ հոն, վեր կը նային:
Ձայներ կը լսուին մութին խորքերէն,
Մինչ երկիր երկինք՝ հանդա՛ւրս կը նիրհեն:

Գիւերը սո՛ւրբ է. գիւերն՝ գորովոս.
Վար՝ հովիւներ եւ անմեղ գառանց հօս,
Վերը՝ նրե՛սակաց բազմութիւն մ'անքիւ
Կը ճաղերգեն նոր Աստի մ'ի պատիւ

Փառի համերգը, մեղմի՛կ քաղցրութեամբ.
Երբ բարձունքներէն կ'իջնէ ա՛մալ առ ա՛մալ,
Նորահաւ Երբ, իր շողով մաքուր
Բազմիլ մութ Այրին, յանքանից մըսուր:

Ո՛ւրք գիւեր, լուսնո՛ղ գիւեր սրբաղէմ,
Հոգիներու վրայ բացուած նա՛ր եղիմ:
Աւխարհը՝ լոյսիդ շողիւններուն մէջ
Պիտի գտնէ օր մ'իւ հաւասն անեղջ,

Բոցանիւ փայլմամբ խաչին փառաքեւ,
Ուր սեռականա՛ծ իբրեւ նոր արեւ,
Գողզոթայի մութ եւ անուխ սարէն
Պիտի նշուէ մեղ աննստօրէն:

Աստղազիր մասեան եւ յոյսի խորհուրդ՝
Աստուծոյ ժրպիսն է գիւերն այս լուրք.
Ուր կ'իջնէ վերէն երկրի վրայ, ուր
Շրե՛սակաց ձայնը հնչէ դաշնալուր.

Ծ Ե Ր Ա Ն Ո Ց Ի Մ Ա Տ Ր Ա Ն Մ Է Ձ

Տարիփոսներ, այր թէ կիմ, հաւաքուած են վերստին
Ծերանոցի մասրան մէջ, ուր Սուրբ Մարմինն Միածնին
Իր Արեան հետ — մեծ խորհուրդ — կը բաշխուի անխիւր,
Վիճէն խոցուած Տիրամօր նկարին ճակ մեծադիր:

Անոնց պէս ես ալ մի օր — որ հեռու չէ, կը կարծեմ — ,
Աւետարանին հետ արտաքին պիտի հաշին իմ փակեմ.
Տարիներու բեռան հետ բերած կծիկն յուշերուս,
Պիտ' միանամ մարդերուն այս անեսիլ ու անյոյս:

Ընկերներու հետ փակած ամէն հաշիւ՝ պիտի գամ,
Այս անդորրին մէջ պիտի հիւանդ խոհեսս որոճամ,
Վերջին էջերը, այո, կեանքիս գրին բազմագոյն,
Հոս պիտ' գրեմ, անոնց մէջ քափեմ մուրն իմ հոգւոյն:

Մահուան անձոյժ հրեւակին է՛ն շատ սիրած տեղն է հոն,
Կեանքէն լեցնո՞հ հոգիներ ուր մերթ իրեն կը սպասեն.
Հոն է ուր ես անցընեմ պիտ' իմ կեանքի երեկոն,
Եւ օրէ օր մօտեցող իր ռոմանայնը լսեմ:

Գերադաս չէ՞ արդեօք մահն անակնկալ, կանխահաս,
Քան ձիգ ու սեւ օրերուն՝ քամել հոգիդ մաս առ մաս.
Հարցումներուն այս չունիմ ես պատասխան մը մեկին,
Ընտրութիւնն այդ՝ Տէր, լաւ որ Դուն չես ձգած մեր կամքին:

Տէր, չպակսի թող ինձմէ ուրախութիւնը անհուն,
Մեղի բեռէն թեթեւցած սիրտ մը իմ մէջ կրելուն:

2.2.1985

Գ. ՀԱՐՏԱՐ

«Փա՛նք յաւերժական անհետ բարձունքին,
Եւ խաղաղութիւն, հաճութիւն կրկին
Բոլոր աշխարհին, եւ մարդկանց անուս,
Եւ օրհնութիւն Քեզ, Տէր, միշտ ի բարձունս»:

Հնչեցէ՛ք զանգեր, ձայնով անկսկիծ,
Մեծ խորհուրդը, զի Հայրն յափճեցինք
Բառնալու համար ամէն վիճ ու ցաւ,
Մարմնացեալ՝ այսօր ի մեզ յայտնեցաւ:

ՀՄԱՅԵԱԿ ԳՐԱՆԵԱՆ